

دعای اعتراف به گناه و طلب توبه از خدا

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْإِعْتِرَافِ وَطَلْبِ التَّوْبَةِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

از دعاهای امام علیه السلام است در اقرار به گناه و درخواست (توفیق برای) توبه و بازگشت (از معصیت) بسوی (طاعت) خدای تعالی

اللَّهُمَّ إِنَّهُ يُحِبُّنِي عَنْ مَسْأَلَتِكَ خِلَالَ ثَلَاثٍ وَتَحْدُونِي عَلَيْهَا خَلَّةٌ وَاحِدَةٌ

ای خداوند، سه خصلت است که مرا باز می دارد تا از تو چیزی خواهم و تنها یک خصلت است که مرا بر آن می دارد.

يُحِبُّنِي أَمْرًا مَرَّتَ بِهِ فَأَبْطَأْتُ عَنْهُ وَنَهَيْتَنِي عَنْهُ فَأَسْرَعْتُ إِلَيْهِ وَنِعْمَةٌ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَقَصَّرْتُ فِي شُكْرِهَا

آن سه یکی فرمانی که داده ای و من در گزاردن آن درنگ کرده ام، دیگر، کاری که مرا از آن نهی فرموده ای و من در به جا آوردن آن شتابیده ام؛ سه دیگر، نعمتی که مرا ارزانی داشته ای و من در سپاس آن قصور ورزیده ام.

وَيَحْدُونِي عَلَى مَسْأَلَتِكَ تَفْضُلِكَ عَلَى مَنْ أَقْبَلَ بِوَجْهِهِ إِلَيْكَ وَوَفَدَ بِحُسْنِ ظَنِّهِ إِلَيْكَ إِذْ جَمِيعُ إِحْسَانِكَ تَفْضُلٌ وَإِذْ كُلُّ نِعْمَتِكَ ابْتِدَاءٌ

و اما آن یک خصلت که مرا وا می دارد تا از تو چیزی خواهم تفضل توست به کسی که روی به درگاه تو آرد و با امیدی نیکو به سوی تو آید، که هر احسان که کنی از روی تفضل است و هر نعمت که دهی بی هیچ سابقه.

فَهَا أَنَا ذَا يَا إِلَهِي وَاقِفٌ بِيَابِ عِزِّكَ وَوَقُوفَ الْمُسْتَسْلِمِ الدَّلِيلِ وَسَائِلُكَ عَلَى الْحَيَاءِ مِنِّي سُؤَالَ الْبَائِسِ
الْمُعِيلِ

و این منم، ای خداوند من، که بر درگاه عز تو ایستاده ام، آن سان که تسلیم شونده به مذلت نشسته ای. در عین شرمزدگی، چون بینوایان عیالمنند دست سؤال دراز کرده ام.

مُقَرُّكَ بِأَنِّي لَمْ أُسْتَسْلِمْ وَقْتُ إِحْسَانِكَ إِلَّا بِالْإِقْلَاعِ عَنْ عِصْيَانِكَ وَلَمْ أُخَلِّ فِي الْحَالَاتِ كُلِّهَا مِنْ
امْتِنَانِكَ

اقرار می کنم که به تسلیم در برابر احسان تو کاری نکرده ام جز آن که از عصیان تو چشم پوشیده ام و در همه حال از نعمتهای تو بی بهره نبوده ام.

فَهَلْ يَنْفَعُنِي يَا إِلَهِي إِقْرَارِي عِنْدَكَ بِسُوءِ مَا أَكْتَسَبْتُ

آیا، ای خداوند من، همین که به درگاه تو به اعمال ناپسند خود اقرار کنم مرا سودمند است؟

وَهَلْ يُنَجِّنِي مِنْكَ اعْتِرَافِي لَكَ بِقَبِيحِ مَا ارْتَكَبْتُ

و آیا همین که به درگاه تو به زشتی کردار خویش معترف آیم، رهایی خواهم یافت؟

أَمْ أَوْجَبَتْ لِي فِي مَقَامِي هَذَا سَخَطَكَ أَمْ لَزِمَنِي فِي وَقْتِ دُعَائِي مَقْتُكَ

یا در همین جا که ایستاده ام خشم خود بر من گماشته ای، یا در همین هنگام که دست دعا به سوی تو بر داشته ام، غضب خود قرین من ساخته ای؟

سُجَّانَكَ لَا أَيْسُ مِنْكَ وَقَدْ فَتَحْتَ لِي بَابَ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ بَلْ أَقُولُ مَقَالَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ الظَّالِمِ لِنَفْسِهِ
الْمُسْتَحْفِ بِحُرْمَةِ رَبِّهِ

ای خداوند، از تو نومید نمی شوم، زیرا در توبه به روی من گشوده ای، بلکه به درگاه تو می نالم: به سان بنده ای
ذلیل و بر خود ستم کرده و حرمت پروردگار خود شکسته،

الَّذِي عَظُمَتْ ذُنُوبُهُ فَجَلَّتْ وَأَدْبَرَتْ أَيَّامُهُ فَوَلَّتْ

آن که گناهانش افزون است و افزون تر نماید و روزگارش روی به ادبار نهاده و در گذشته است،

حَتَّى إِذَا رَأَى مُدَّةَ الْعَمَلِ قَدْ انْقَضَتْ وَغَايَةَ الْعُمُرِ قَدْ انْتَهَتْ وَأَيَّقَنَ أَنَّهُ لَا مَحِيصَ لَهُ مِنْكَ وَلَا
مَهْرَبَ لَهُ عَنكَ

چندان که زمان عمل را پایان یافته بیند و عمر را به نهایت رسیده، و یقین کند که جز تو اش پناهی نیست و از
تو گریختن نتواند

تَلَقَّاكَ بِالْإِنَابَةِ وَأَخْلَصَ لَكَ التَّوْبَةَ فَاقَامَ إِلَيْكَ بِقَلْبٍ طَاهِرٍ نَقِيٍّ ثُمَّ دَعَاكَ بِصَوْتٍ حَائِلٍ خَفِيِّ

اینک دست انابت به سوی تو برداشته و از روی اخلاص به درگاه تو توبه می کند و با دلی پاک در مقام قرب تو
ایستاده است و با آوازی نجواگونه و آهسته با تو راز می گوید.

قَدْ تَطَّأَلَكَ فَأَمَحْنِي وَنَكَسَ رَأْسَهُ فَأَنْشِي قَدَّارُ عَشْتُ خَشِيَّتُهُ رَجُلِيهِ وَغَرَّقَتْ دُمُوعُهُ خَدَّيْهِ
يَدْعُوكَ

به تواضع قامت خم کرده و سر فرو داشته و پیکر چنبر نموده است. از بیم، پاهایش می لرزد و سرشکش گونه هایش را غرقه ساخته است. تو را ندا می دهد

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ انْتَابَهُ الْمُسْتَرْحِمُونَ

که: ای مهربان ترین مهربانان، ای مهربان ترین کسی که مقصد جویندگان رحمتی،

وَيَا أَعْطَفَ مَنْ أَطَّافَ بِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ وَيَا مَنْ عَفُوهُ أَكْثَرُ مِنْ نَقَمَتِهِ وَيَا مَنْ رِضَاهُ أَوْفَرُ مِنْ سَخَطِهِ

و ای صاحب عطوفتی که مقصود پویندگان استغفاری، ای خداوندی که عفو از انتقام بیش است و خشنودیت از خشم افزون،

وَيَا مَنْ تَحَمَّدَ إِلَى خَلْقِهِ بِحُسْنِ الْجَاوِزِ وَيَا مَنْ عَوَّدَ عِبَادَهُ قَبُولَ الْإِنَابَةِ

ای خداوندی که از گناهان خلق نیکو در می گذاری و از این رو زیر بار منت تو هستند، ای خداوندی که بندگان خویش را به پذیرش توبه خوگر کرده ای

وَيَا مَنْ اسْتَصْلَحَ فَاسِدَهُمْ بِالتَّوْبَةِ وَيَا مَنْ رَضِيَ مِنْ فَعْلِهِمْ بِالْيُسْرِ وَمَنْ كَفَى قَلِيلَهُمْ بِالْكَثِيرِ

و ناصالحانشان را به توبه به صلاح می آوری، ای خداوندی که به اندکی از اعمال نیک آنان خشنود می گردی و عملی اندکشان را پاداشی گران عنایت می کنی،

وَيَا مَنْ ضَمِنَ لَهُمْ إجابةَ الدُّعَاءِ وَيَا مَنْ وَعَدَهُمْ عَلَى نَفْسِهِ بِتَفْضُلِهِ حُسْنَ الْجَزَاءِ

ای خداوندی که اجابت دعای ایشان را التزام کرده ای و به تفضل خویش جزای نیکشان وعده داده ای،

مَا أَنَا بِأَعْصَى مَنْ عَصَاكَ فَعَفَرْتَ لَهُ وَمَا أَنَا بِالْوَمِ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْكَ فَقَبِلْتَ مِنْهُ وَمَا أَنَا بِأُظْلَمَ مَنْ تَابَ إِلَيْكَ فَعُدْتَ عَلَيْهِ

من گناهکارترین گناهکارانی که آمرزیده ای نیستم، من نکوهیده ترین عذرخواهانی که از تو پوزش خواسته اند و تو پذیرفته ای نیستم، من ستمکارترین ستمکارانی که به درگاه تو توبه کرده اند و به احسانشان نواخته ای نیستم.

أَثُوبُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا تَوْبَةَ نَادِمٍ عَلَى مَا فَرَطَ مِنْهُ مُشْفِقٍ مِمَّا اجْتَمَعَ عَلَيْهِ خَالِصِ الْحَيَاءِ مِمَّا وَقَعَ فِيهِ

در این مکان که ایستاده ام به درگاه تو توبه می کنم؛ توبه کسی که از افراط در گناه نادم شده و از آن بار گران معاصی که بر گردن دارد ترسان است و از ورطه ای که در آن افتاده سخت شرمنده است.

عَالِمٍ بِأَنَّ الْعُفْوَعَ عَنِ الذَّنْبِ الْعَظِيمِ لَا يَتَعَاظُمُكَ وَأَنَّ التَّجَاوُزَ عَنِ الْإِثْمِ الْجَلِيلِ لَا يَسْتَصْعِبُكَ

می داند که تو عفو کردن از گناهان بزرگ را بزرگ نمی شماری و گذشت از خطای عظیم دشوارت نمی نماید

وَأَنَّ احْتِمَالَ الْجَنَائِبِ الْفَاحِشَةِ لَا يَتَّكَأُكَ أَدُّكَ وَأَنَّ أَحَبَّ عِبَادِكَ إِلَيْكَ مَنْ تَرَكَ الْإِسْتِكْبَارَ عَلَيْكَ
وَجَانِبَ الْأِصْرَارِ وَلَزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ

و تحمل خطاهای فاحش ما بر تو گران نمی آید و محبوب ترین بندگان تو بنده ای است که در برابر تو گردنکشی فروهد و از اصرار بر گناه دوری جوید و همواره از تو آمرزش خواهد.

وَأَنَا أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِنْ أَنْ أُسْتَكْبَرَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُصِرَّ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا قَصَرْتُ فِيهِ وَأَسْتَعِينُ بِكَ
عَلَى مَا عَجَزْتُ عَنْهُ

ای خداوند، از گردنکشی در برابر تو بیزاری می جویم و از اصرار در گناه به تو پناه می آورم و از هر قصور که ورزیده ام آمرزش می خواهم و در هر خدمت که فرومانم از تو یاری می طلبم.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي مَا يَجِبُ عَلَيَّ لَكَ وَعَافِنِي مِمَّا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ وَأَجِرْنِي مِمَّا يَخَافُهُ
أَهْلُ الْإِسَاءَةِ

ای خداوند درود بفرست بر محمد و خاندانش و هر حقی را که ادای آن بر من واجب است بر من ببخش، هر خطایی را که مستوجب عقوبت توست بر من ببخشای و مرا از آنچه گناهکاران را وحشت است پناه ده،

فَإِنَّكَ مَلِيٌّ بِالْعَفْوِ مَرْجُوٌّ لِلْمَغْفِرَةِ مَعْرُوفٌ بِالتَّجَاوُزِ لَيْسَ لِحَاجَتِي مَطْلَبٌ سِوَاكَ وَلَا لِذَنْبِي غَافِرٌ
غَيْرُكَ حَاشَاكَ

زیرا تو همه عفو و بخشایشی، در تو امید مغفرت است و خود به گذشت و بخشایش شناخته ای. جز تو به کس حاجت نبرم و گناهانم را جز تو آمرزنده ای نیست. نه، هرگز.

وَلَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا إِيَّاكَ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمُعْفِرَةِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بر خود بیمناکم و این بیم جز از تو نیست، که تنها تویی که باید از تو ترسید و تنها تویی که باید از تو آمرزش طلبید. ای خداوند، بر محمد و خاندانش او درود بفرست

وَاقْضِ حَاجَتِي وَأَنْجِ طَلِبَتِي وَاعْفِرْ ذَنْبِي وَأَمِنْ خَوْفِ نَفْسِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَذَكَرَ عَلَيْكَ يُسِرُّ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

و حاجت من برآور، خواهش من روا فرمای، گناه من بیامرز، مرا از ترس ایمن گردان، که تو بر هر چیزی توانایی و این بر تو آسان است. آمین رب العالمین.